

и за това дадохте клѣтва, но прѣди да кажете каквото знаете, напомнявамъ ви, че трѣбва да разкажете прѣдъ сѣда всичко каквото знаете, безъ да скриете или притурите нѣщо отъ това, което сте чули и видѣли, като помните, че за всичко това ще отговаряте и прѣдъ Бога и прѣдъ закона.

— Разкажете сега каквото знаете.

Свидѣт. Апостолъ Ивановъ: Могъ да кажа само това, което помня, защото отъ двѣ години насамъ може да съмъ забравилъ нѣщо. Въ 1890 год. като бѣхъ у Карагюлевъ като слуга, повика ме въ стаята една вечеръ и ми каза, че имало да се върши нѣщо. Азъ го попитахъ тогава какво има да се върши, но той вмѣсто да ми отговори, пратиме да донесе бира да пиемъ и азъ отидохъ и донесохъ. Слѣдъ като пихме по една чаша и се разговаряхме нѣщо около два часа, той поиска да му се обѣща, че нѣма да кажа никому нищо за това, което ще ми каже и азъ му се обѣскахъ. Подиръ това той ми каза: даватъ ми двѣ хиляди лири за да убия Г-на Стамболова. Като чухъ това, азъ си замълчахъ и нищо му неотговорихъ. По сетнѣ, прѣзъ мѣсець Септемврий, не помня кой денъ бѣше, той ми каза, че ще отиде въ Плѣвенъ да търси нѣкакъвъ свой братовчедъ, но той не е билъ отишълъ, защото подиръ 4—5 дена, азъ като се разболяхъ, дойдохъ въ София да си взема цѣръ и го срѣщнахъ на шарений мостъ. Въ сѣщиятъ денъ, мисля около два часа да бѣше подиръ обѣдъ, азъ като мисляхъ че госпожата му е въ кѣщи, отидохъ въ кѣщата имъ, безъ да прѣдполагамъ, че ще има нѣкой човѣкъ вътрѣ, бутнахъ вратата, но госпожата ме попита какво искамъ и ми каза да дойда послѣ малко, че сега си имали работа. Като отворихъ вратата азъ видѣхъ, че вътрѣ въ стаята имаше около 20 души хора, които всичкитѣ сѣдяха, а само Карагюлевъ стоеше правъ. Отъ тамъ азъ отидохъ въ чаршията, срѣщняхъ се съ Георги Кузмановъ и Антонъ Петровъ и защото искахъ да се върна до вечеръта, тѣ ми казаха да остана и азъ останахъ. По едно врѣме като минавахме по край I-й участъкъ, азъ попитахъ Кузманова защо не сж отишли на Плѣвенъ, а той ми каза, че не сж отишли, защото той билъ останалъ да извърши убийството. Като дойдохме срѣщу двореца и влѣзахме въ градската градина, тамъ Кузмановъ се срѣщна съ Никола Тюфекчиева, отдѣлиха се отъ насъ, говориха си нѣщо и пакъ се раздѣлиха, а когато Кузмановъ дойде пакъ при насъ, отидохме въ една